

валеологічної компетентності, формування культури здоров'я, взаємодія всіх суб'єктів педагогічного процесу, регламентація обов'язків та відповідальності в реалізації програмних цілей.

Фундаментальними критеріями ефективності функціонування здоров'язбережувального середовища є: його матеріально-технічна база, відповідність санітарно-гігієнічним нормам; відповідність системи харчування діючим санітарним нормам; міжособистісні взаємини між суб'єктами процесу едукції; стан психофізичного здоров'я дітей і вихователів; рівень фахової компетентності педагогів, цілісність оздоровчих впливів та стабільність результатів [2].

Отже, створення здоров'язбережувального середовища потребує чіткого усвідомлення значущості відповідального ставлення до власного здоров'я. Воно, насамперед, повинно забезпечувати формування культури здоров'я. Узгодженість плідної співпраці ЗДО та родини у сфері здоров'язбереження спроможна забезпечити результативну реалізацію здоров'язбережувальних технологій, спрямованих на поліпшення здоров'я дітей.

Джерела.

1. Богиніч О. Л. Сутність здоров'язберігаючого середовища у життєдіяльності дітей дошкільного віку. *Вісник Прикарпатського університету*. Педагогіка. Вип. XVII–XVIII. Івано-Франківськ: ПНУ ім. В. Стефаніка, 2008. С. 191–199.
2. Калічак Ю.Л., Бац Р.М., Кичма В.П. Сучасні підходи до створення здоров'язбережувального середовища закладу дошкільної освіти. *Advanced top technology: ел. наук. Журнал*. № 1. Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2024. С. 5–7.
3. Калічак Ю. Л., Чомко І. В. Передумови створення здоров'язбережувального середовища у ЗДО. Сучасні виклики та актуальні проблеми науки, освіти, технологій і суспільства: збірник тез доповідей міжнар. науково-практ. конференції (Ізмаїл, 6 жовтня 2023 р.): у 2 ч. Ізмаїл: ЦФЕНД, 2023. Ч. 1. С. 16–18.
4. Семкович Х. І., Калічак Ю.Л. Передумови формування здоров'язбережувального освітнього середовища ЗДО. Наука, освіта та суспільство в XXI ст.: наукові ідеї та механізми реалізації: збірник тез доповідей міжнародної наук.-практичної конференції: у 2 ч. Кропивницький: ЦФЕНД, 2022. Ч. 1. С. 34–36.

Черняк Ярослава Олегівна

Київський національний університет технологій та дизайну
Науковий керівник: Олійник Галина Миколаївна, доктор філософії, доцент,
Київський національний університет технологій та дизайну

РІЗНОВИДИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ОБРОБКИ КОНСТРУКТИВНО-ДЕКОРАТИВНИХ СКЛАДОК У ВИРОБАХ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

В дослідженні проаналізовано різновиди конструктивно-декоративних складок за різними ознаками. Зазначено їх особливості та розкрито характерні ознаки та особливості обробки. Ключові слова: одяг, текстиль, дизайн, конструювання.

На основі аналізу модних тенденцій встановлено, що актуальним в оздобленні одягу є використання склад та драпірування, що додає об'ємності та текстури, живого та динамічного вигляду. Цей конструктивно-декоративний елемент може бути виконаний різноманітними способами: від м'яких складок до сміливих і складних драпірувальних елементів. Вони можуть бути стриманими й елегантними або яскравими й екстравагантними залежно від уподобань і настрою [1].

Складки – конструктивно-декоративні елементи з тканини із загинами різного напрямку та величини, які застосовують для оздоблення виробів легкої промисловості, збагачуючи форму виробу та забезпечуючи вільність руху. Складки бувають однібічні, зустрічні, бантові, віялоподібні, плісе і гофре. Вони є досить не дорогим, але одночасно модним і привабливим видом збагачення площинної поверхні текстильних матеріалів.

Складки – один з різновидів об'ємного оздоблення, обробку, яких можна умовно підрозділити на два види:

- рухома обробка – передбачає свободу зміни первинної форми;
- нерухома обробка – не змінюється і, зазвичай, закріплена за допомогою додаткових матеріалів.

Різниця між видами складок полягає у певному способі їх закладання та напрямку матеріалу. Вони можуть бути м'якими, запрасованими або застроченими [2].

Однібічні складки – це складки з одним згином, що закладені з лицьового боку, як правило, в один бік. Край таких складок може бути відлітний, а також настрочений оздоблювальною строчкою.

Зустрічні складки складаються з двох односторонніх складок, закладених назустріч одна одній. Згин складок з лицьового боку розміщений у стик, а з вивороту – у протилежні боки.

Бантові складки є різновидом зустрічних та односторонніх складок. Обробляють бантову складку так само, як і зустрічну, але припуски на складки роблять не з вивороту, а з лицьового боку деталі. Припуск на

складку зметують, зшивають до потрібної довжини, а потім розпрасовують. Згини складки спрямовані в протилежні боки й утворюють бант.

Віялова складка – це різновид зустрічної складки, утворений двома та більше зустрічних складок, укладених одна поверх другої на «дні» складки (віялової пришивної частині). Найширша складка – перша, розміщена до основної деталі з внутрішнього краю припуску. Цей вид складки відрізняється від інших багат шаровим накладенням однієї складки на іншу, утворившись у формі віяло. Для уникнення значного потовщення рекомендовано виконати віялову пришивну частину з тонких та м'яких тканин [3].

Складка Діора – це не класична складка, а шлиця, під яку підкладена деталь з основної тканини виробу. Її рекомендовано виконати на вузьких спідницях для забезпечення свободи руху. Спідниця повинна бути на підкладці, оскільки припуск під шлицю пришивається до підкладки. Для її виготовлення необхідно викроїти припуск під шлицю за напрямком нитки основи шириною 20 см і на 5 см довше шлиці, потім обробити підгин низу та обметати решту зрізів. На спідниці необхідно обробити шлицю та виконати підгин низу на підкладці. Потім припуск під шлицю пришити до підкладки [4].

Характерною ознакою складки Діора є «мушка» – вишитий гладдю маленький трикутник, який одночасно є прикрасою і закріпкою кінця шлиці. Але також, вона може виконуватись на інших складках або на прорізнних кишенях в рамку.

Непаралельні складки – різновид односторонніх та зустрічних складок. Відмінність – різна ширина/глибина складки зверху та знизу.

Отже, використання різноманітних склад, як конструктивно-декоративного елементу у виробі легкої промисловості збагачує форму і конструкцію, надає змогу регулювати ступінь прилягання виробу тощо. За допомогою складок можливо виражати основну ідею композиції або виявляти форму виробу, підкреслювати конструктивні лінії, доповнювати і прикрашати модель.

Джерела.

1. Провідні тренди весни-літа 2024 року – 20 головних тенденцій з фото [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://purspace.com/modni-trendy-vesna-lito>
2. Види складок на одязі, злиття стилів [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://jak.koshachek.com/articles/vidi-skladok-na-odjazi-zlittja-stiliv.html>
3. Віялова складка: як це робиться [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://burdastyle.ua/encyclopedia/anatomiya-modeli/tehnologiya-shyttya/viyalova-skladka-yak-ce-robytysya>
4. Складка Діора і «Мушка» на спідниці – як це робиться [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://burdastyle.ua/encyclopedia/anatomiya-modeli/tehnologiya-shyttya/skladka-diora-i-mushka-na-spidnicy-yak-ce-robytysya>

Конох Анатолій Петрович

Доктор педагогічних наук, професор
ORCID: 0000-0003-4283-9317

Запорізький національний університет

Конох Андрій Анатолійович

Кандидат педагогічних наук, доцент
ORCID: 0000-0001-9719-0418

Запорізький національний університет

Петелько Максим Сергійович

ORCID: 0000-0002-8970-0817

Запорізький національний університет

ЗНАЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ОРГАНІЗАЦІЯ СПОРТИВНО-МАСОВОЇ РОБОТИ В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ» В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Доведено, що вивчення дисципліни «Спортивно-масова робота в закладах середньої освіти» потрібно починати з підвищення рівня мотивації до показників, з якими студенти отримують змогу до самонавчання. Розроблений навчальний курс «Спортивно-масова робота в закладах середньої освіти» в повній мірі відповідає сучасному світовому рівню організації навчального процесу у закладах вищої освіти. Виявлено, що під час навчання підвищується якість професійної підготовки студентів, відбувається формування цілей та шляхів їх перспективного зростання як майбутніх вчителів фізичної культури. Ключові слова: навчальна дисципліна, вчитель фізичної культури, спортивно-масова робота, заклади середньої освіти

Своєрідність організації спортивно-масової роботи в загальноосвітній школі регламентується в Україні низкою нормативно-законодавчих актів. Провідними з яких є: Закон України «Про фізичну культуру і спорт» (зі змінами 1994–2023 рр.), «Про освіту» (2017 р.), «Про вищу освіту» (2014 р.), «Про дошкільну освіту»